

Banalitate împăienjenită

Micky

S-a uzat materialul normalității,
compoziția ei a fost folosită din abundență
până a ajuns să semene c-o pânză de păianjen
care-și lungește franjurile dezordonate,
pentru a acapara
tot ce-ntâlnește în preajma ei,
inclusiv, oamenii.

Veselia și bunătatea
sunt povești nemuritoare,
umorul e-o peliculă SF cu marțieni,
dar sunt normale
atrocitățile oamenilor
care se plimbă prin labirintul vieții,
conduși de răutate și invidie,
schimbând
drumul drept și luminos al Domnului
cu mersul pe poteci îndoielnice.

O normalitate rătăcită în neant,
se dispensează
după niște zaruri aruncate de soartă,
de noi, de cine mai știe,
cine sau de ce?

Contagiune terestră,
o banalitate împăienjenită
pe care nimeni
nu se-nduplecă s-o schimbe,
făcând economie
de sentimente și fapte bune,
fiind absolut convinși că așa e practic.